

Πανθεισμός και Μονισμός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

του Αλεξάνδρου Ντβόρκιν, Καθηγητού Πανεπιστημίου Μόσχας

Με «την ανακάλυψη του Μεσσία μέσα σου» πλησιάζουμε σε δύο κύρια αξιώματα της Νέας Εποχής, όπου το ένα απορρέει από το άλλο. Το ένα από αυτά είναι ο νεοποχίτικος (ή πανθειστικός) μονισμός: η πίστη δηλαδή ότι το παν είναι ενιαίο. Κάθε είδους διαφορές ανάμεσα σε διαφορετικές ουσίες -«ανάμεσα στον Joseph και την Judy, ανάμεσα στον Joseph και το δέντρο ή ανάμεσα στο Θεό και την Judy»¹ - όλα αυτά ενώ φαίνονται ως διαφορές, εντούτοις την ίδια στιγμή δεν είναι. Η σπουδαιότητα αυτού του δόγματος για τους νεοεποχίτες υπογραμμίζεται από τον

Jonathan Stone, ο οποίος το θεωρεί απαραίτητο συστατικό της νέας παγκοσμίου τάξεως: «αισθάνομαι ότι πλησιάζει η Παγκόσμια Τάξη, επί της οποίας θα συγχωνευθεί η επιστήμη με την μονιστική φιλοσοφία και μία νέα συνείδηση θα κυριεύσει όλο τον κόσμο. Το ενιαίο διακριτικό χαρακτηριστικό της Παγκοσμίου Τάξεως θα είναι το πιστεύω: όλες οι ουσίες, όλα τα όντα είναι ένα»².
[\(περισσότερα...\)](#)